

Lesarabrøv

Nær hefur hondbóltssambandið nátt botninum

Hondbóltssárið 96/97 var ikki meira enn hálf-runnið, tá formaðurin stingur í sekkin og uppsigur alt víðari samarbeiði við restina av nevndini.

Tá hugt verður at hvussu HSF arbeidir, er væl skiljandi hví formaðurin ikki kundi liva við hesum. Serliga er skilið ringt viðvíkjandi dómarspurninginum í teimum vaksnu deildunum, og serliga hjá 1. deild monnum.

T.d. kann nevast, at HSF púra stórt sæð burtur frá reglunum um inhabilitet, og hevur sett sama felag at døma konkurrendi felag fyra dystir á rað.

Vit spælara og venjarar vita, at HSF hevur stóran trupulleika á økinum, og hava higartil verið noyðdir at liva við hesum, men tað kann ikki vera meiningin at onki verður gjørt fyri at betra støðuna.

Serliga eru spælara ónøgdir við dómara, sum ongan fastan makkara hava og sum framprovokera støður sum føra til, at spælara ikki vísa tann sportsliga andan, ið hoyrir hondbóltinum til, tí vit jú øll eru vitandi um, at hondbóltur er eitt spæl har spælara alla tíðina eru í kropsskontakt við hvønn annan, og er tað tí rættuliga skjótt at hitin verður ov nógvur, verður dysturin ikki stýrdur við skili. Í flestu dystum har slíkir dóm-

arar døma verða givin upp í fleiri reyð kort, og HSF hevur ongar trupulleikar at deila út fleiri dagar spælakarantenu til spælara.

HSF ikki so mikið sum setur eitt? við dómara.

Tað sum fær meg til at taka til pennis er hendingin á Skála tann 2.3.97, ikki tí, ein spældur dystur er spældur, og vinnarin er funnin á vøllinum, men tá HSF vil hava virðing frá spælaranum, mugu teir eisini vísa virðing fyri spælaranum, og tað gera teir ikki við at seta smádreingir at døma í 1. deild. Eg skal ikki siga nakað illt um henda unga drong ella döming hansara, men bert ávisa at eg haldi at HSF nú væl og virðiliga hevur nátt botninum við ódugnaskapi og væntandi virðing fyri spælunum.

Ongin sum er góður við hondbóltin vil hava nakað við eina slíka nevnd at gera, og eg eri heilt visur í, at bæði menn og kvinnur ikki longur fara at vísa spælunum á huga, grundað ódugnaskapin hjá HSF. Minnst til at áhugin kann speglast í áskoðarafólkini, sum bert minnar í eftir ár.

Ein áheitan til HSF: Aðrenn tann síðsti spælarin er rýmdur, fái skil á dómarspurninginum.

Páll Poulsen

DANNY TRANSPORT

- tá okkurt skal koyrast ella goymast

Tlf. 19192

Í dag eru fylgjandi partafelag undir trotabúarviðgerð strikað úr partafelagsskránni:

Skrásetingar nr. P/f 191, P/f Trolfisk, 640 Rituvík
Skrásetingar nr. P/f 675, P/f Stanley, 450 Oyrbakka

Skrásetingar nr. P/f 1359, P/f H. J. Bókshald, 100 Tórshavn

Skrásetingar nr. P/f 2132, P/f Delta, 700 Klaksvík

Skráseting Føroya
tann 12. februar 1997

Kristin Balle

Lesarabrøv

Prix Føroyar stinkar - ella hvat?

Prix Føroyar koyrir í løtuni fyri fullari kraft. Fyrstu ferð var sum flest øll vita í 1995, og nú er tað næstu ferð, at »Føroya besta orkestur« skal finnast. Ella hvat? Er tað ikki tað, sum er meiningin við Prix Føroyar? Jú, sigur onkur, meðan onnur siga, at tað íki bert er fyri at vinna, men eisini fyri at motivera/aktivera ta tónaligudýgdina innan pop-tónleikin, geva fólk kjans at framfæra síni egnu heima-gjördu lög og sum heild fáa dýgdina eitt kvink upp. Ja, hugskotið við Prix Føroyar er gott nokk, eingin ivi um tað.

Men tá tað hóast alt er ein kapping, so skulu fyrtreytirnar fyri, at kappingin kann verða so rættvís sum møguligt sjálfandi verða í lagi. Spurningurin er so, um tað við teimum núverandi reglum er so rættvíst, sum tað nú einaferð kann verða? Fyrireikarnir halda nevnliga, at tað er so yvirsmart, at áhoyrarin fer 25 stig eyka, meðan tann bólkurin, ið fær næstmest atkvøður sjálfandi fær...null stig eyka!?! Er hetta rættvíst ella totalt idioti?

Í 1995 á Tvøroyri bleiv Mold úr Havn klárt nummar eitt hjá dómaranum (104 stig), Aria úr Klaksvík nummar tvey og Jümen úr Suðuroynni nummar trý. So

eftir tí subjektivu dómningi av kvalitetinum viðvíkjandi spæli og framfærslu, skuldi Mold og Aria sjálfandi víðari. Men nei, tí fyrireikarnir halda jú, at »áhoyrarin eisini skal hava nakað at siga«, so suðuroyingar sluppu ótarnað at senda sitt einasta lokala orkestur (einasti suðuroyarbólkur í Prix Føroyum tað árið) framum bæði Mold og Aria, so tað blivu Jümen og Mold ið sluppu víðari, meðan bólkurin Aria, ið also kom allan vegin úr Klaksvík, bleiv sendur heim við ongul í reyv. Ja, reinur logikkur, ella hvat?

Sjálfandi fór hesin idiotiski regul so ikki at verða galdandi næstu ferð Prix Føroyar bleiv sett í gongd, tí vanliga læra fólk av feilum, men hvat hendir? Fróði Vestergaard (sum er ein av teimum, ið stendur aftan fyri reglarnar) hevur kanska »gloymt« at tað var orsakað hesum »áhoyrarir skulu eisini bestemast« regli, at hansara oyggj bleiv umbødd í finaluni, so hesin regul er ikki avtikin. Og so hendir tað aftur: Í Vágnum nú herfyri var bólkurin Arrestment als ikki nær námdin av at sleppa víðari út frá tí ópartisku og seriosu dómningi hjá dómaranum, men teir vóru jú frá Sandavági og høvdu nógv, ja ólukkisál-ga nógv vinfólk tað kvøld-

ið. Sostatt fingur teir flest atkvøður frá áhoyrarunum og komu víðari til finaluna, framum onnur orkestur, ið stutt sagt høvdu nógv betur lög og vóru nógv betur samanspæld.

Eg loyvi mær tí at spyrja: Eru tað nú altíð teir bólkarnir sum hava gjørt tey bestu lögini, hava teir bestu tónleikarnar og eru best samanspæld sum sleppa víðari úr teimum innleiðandi umferðum, ella stinkar Prix Føroyar sum ein óserios kapping? Svarið er: Tað stinkar for ofta! Í Klaksvík í ár vóru dómarnir heldigvis samdir við áhoyrararnar, á Ströndum 1995 mundi tað enda galtið, á Tvøroyri 1995 endaði tað galtið og sama skilið í Vágnum í ár. Totalt stink! Hví skal ein bólkur, ið er betri enn ein annar, bara soleiðis verða skúgvaður til viks? Er tað fyri at tekkjast meirlutan av áhoyrarunum? Ella fyri at fáa fleiri áhoyrarar at mæta upp til eitt Prix Føroyar kvøld? Ella er tað tí at tit (fyrireikarar) í veruleikanum eru líkaglaðir um hvør kemur í finaluna, bara tit eru »populerir«. Ella er tað kanska veruliga so langt úti, at tit við eka vilja hava henda regul, so at hvør oyggj í Føroyum hevur eitt lokalt umbødd í finaluni?

Eg veit, at tað eru nógv,

sum ikki skilja meiningina við tykkara totalt idiotiska regli. Um tey innleiðandi umferðir skulu vera eitt sindur meira rættvís við tykkara »áhoyrara« regli, so skuldi tað sjálfandi verið soleiðis, at tann bólkurin, ið fekk flest atkvøður, fekk 25 stig eyka, tann ið fekk næstmest fekk 20 stig eyka, trið-mest 15 stig eyka, osfr. Tað mest rættvís (og tað einasta rættvís!) hevði verið, at tað bert vóru teir ópartisku og subjektivu dómarnir, ið avgjördu hvørjir bólkur komu í finaluna. So kundi kanska ein fittur litil »áhoyrarapísur« verið givin, sum to ikki gav atgongd til Norðurlandahúsið. Um tit eru so seintupplattandi (- og tað eru tit! Frá '95 til '97 eru uml. 730 samdøgur) at tit ikki duga at skilja, at tað við tykkara reglu bert kemur ann uppá at spæla á »heimabana«, so skulu vágaorkestur ikki spæla á Vágoyinni, klaksvíkingar ikki í Klaksvík, suðringar ikki í Suðuroynni o.s.fr. »Er den faset ind?« - sum danskarar siga. Vónandi!

Latíð onkran, ið setur tónleikin hægst og virðir tað arbeiði, ið teir vælspælendi bólkarnir hava gjørt, gera reglurnar til næsta Prix Føroyar! Takk!

Ein tónleikari

PRIX Mark No Limits???

Leygarkvøldið var eg í Bygdarhúsinum í Miðvági har 2. umfar av Prix Føroyar var avviklað. Støðið var sera høgt hjá teimum flestu, nógv hæðri enn í Klaksvík (eg var eisini í Klaksvík). Tann bólkurin, sum hugtú meg mest, var BIMBS úr Miðvági. Framfærslan og tónleikurin hjá BIMBS var nógv best. Í Oyggjatiðindi las eg at tað var eitt sindur biligt at spæla »Still Got The Blues« hjá Gary More, men tað er langt frá rætt, tí bara tað at BIMBS tordu at spæla lagið, við so góðum solospæli, var sera djarvt og

gott av teimum. Lagið »Nólsøyar Páll« var tað besta lagið, sum er spelt í Prix-kappingini higartil (1995+1997), og tað var meistarlaga sungið og spælt.

Ímeðan øll biðu eftir úrslitunum, var bert gitt um hvør skuldi við BIMBS í Norðurlandahúsið. Men hvat hendir, Ipikss og Arrestment komu víðari!!! Eg stóð leingi og royndi at klipa meg í armin, men jú, eg var vakin. Tá so Arrestment komu uppáttur á pallin og spældu »Don't look back in anger« hjá Oasis, tá fekk áhoyrarin rættuliga at

hoyra, hvussu órættvíst alt var. Hin bólkurin, sum vann var Ipikss. Eg má siga tað beinanvegin, Siri Hansen sang fleiri tónar við síðuna av alla tíðina, so Ipikss var ein av fleiri uppreklameraðu bólkunum, sum máttu sleppa víðari. Tá eg so fekk at vita at BIMBS hevði 96 stig og Arrestment hevði 72 stig frá dómaranum, tá stakk eg av. Eg ví endaði við at heita á fyrireikararnar stemma um hvør var best, tí tað hevur als einki við tónlist at gera. Fyri mær er tað sum at Mark No Limits

skal ikki hava mótstöðu í finaluni. Eg spurdi herfyri ein av okkara mætastu tónleikarum í landinum, hví hann ikki stullaði upp. Til hetta svaraði hann, at hann tímdi ikki tí Mark No Limits hevði longu vunnið kappingina. Til allar síðst vil eg siga, at tað hevði verið uppá sitt pláss at BIMBS slapp til finaluna sum »lucky losers«.

Sera ónøgdir
Prix Føroyar eygleðjari

Munur á framskygni

Hesar seinastu dagarnar hava verið frásagnir í fjølmiðlunum frá ymiskum skólum.

Áhugavert var at hoyra, at tað bert til at samarbeiða landanna millum um útbúgvingar, sum kunnu nýtast innan oljuindnaðin, sum sagt varð frá á Maskinkúlanum.

Stuttligt var at siggja ung-fólk á Handilsskúlanum á Kambadali, hvussu huga-

gót tey sótu og arbeiddu og hvussu væl bæði tey og teirra skúlastjóri greiddu frá um teirra nýggja møguleika at arbeiða og samskipta við teldum.

Og so til at hoyra um nýggju fløguna, sum skuldi gerast á Studentaskúlanum í Hoydelum - ein útluftingarskipan, sum skal gera tað minni óbeharligt hjá teimum haruppi, sum ikki roykja!

Heyta, hóast tað finst ein løgtingslóg, sum bannar royking á almennum stöðum.

Fara vit t.d. í onnur Norð-anlond, verður hetta praktiserað uttan nakað hóvsták og uttanfyri innngongdir hanga ella standa í löt til sigarettstubbbar o.t. og tey, sum roykja, fara so útum, tá tað er neyðugt.

Tá tað eisini í fleiri ár er gjørt vart við og prógvað,

hvussu skaðilg royking er, mátti verið óneyðugt hjá hesum útbúgvingsstovni at stuðla uppundir hetta.

Mitt uppskot skal verða, heldur at nýta peningin, hetta kostar, til at fríðka henda niðuslitna skúlan innan. Á henda hátt fáa næmingar og lærarar eina nógv sunnari stimuláti.

Sólfríða Helmsdal